

Anonimizált változat

Fordítás

C-879/19 - 1

C-879/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. december 2.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Najwyższy (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. szeptember 19.

Felperes:

FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Alperes:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

[omissis] VÉGZÉS

2019. szeptember 19.

A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) [omissis]

[omissis] [bíróság összetétele]

a varsói székhelyű Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe Spółka z o. o.

kontra Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (társadalombiztosítási intézet, varsói fiókiroda, Lengyelország) ügyben UA érdekelt részvételével

a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásával kapcsolatos lengyel jogszabályok hatálya alá tartozás tárgyában,

[omissis] [Eljárási jogalapokra való hivatkozások]

I. az EUMSZ 267. cikk alapján a következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

Úgy kell-e értelmezni a 2006. december 18-i 1992/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2006. L 392., 1. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 14. cikke (2) bekezdése első mondatának az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendeletből (HL 1997. L 28., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) eredő változatában szereplő [eredeti 2. o.] „szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy” fogalmát, hogy az arra a személyre is vonatkozik, aki – egyetlen munkáltatóval kötött egy és ugyanazon munkaszerződés időtartama alatt és annak keretén belül – nem egyidejűleg vagy párhuzamosan, hanem közvetlenül egymást követő, több hónapos időszakokban legalább két tagállam mindegyikének területén munkát végez?

II. A tárgyalást elnapolja.

INDOKOLÁS

A kérdés tárgya

Az Európai Unió Bíróságához előzetes döntéshozatalra előterjesztett jogkérdés az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, valamint a 2006. december 18-i 1992/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2006. L 392., 1. o.) és a 2008. június 17-i 592/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2008. L 117., 1. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 14. cikke (2) bekezdésének első mondatában szereplő „szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy” fogalmának értelmezésére vonatkozik.

E kérdést a Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe Sp. z o. o. társaság (a továbbiakban: Format társaság) – egyik munkavállalója, UA (a továbbiakban: érdekelt) részvételével –, valamint a Zakład Ubezpieczeń Społecznych (társadalombiztosítási intézet, a továbbiakban: ZUS vagy nyugdíjintézet) között a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásával kapcsolatos lengyel jogszabályok hatálya alá tartozás tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő. [eredeti 3. o.]

Jogi keret

Az 1408/71 rendelet 1. cikkének h) pontja akként rendelkezik, hogy alkalmazásában a „lakóhely” a szokásos tartózkodási helyet jelenti.

A 1408/71 rendelet „Az alkalmazandó jogszabályok meghatározása” című II. címe alatt található, „Általános szabályok” címet viselő 13. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A 14c. cikkre és a 14f. cikkre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 14–17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

a) egy tagállam területén alkalmazott személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, vagy ha az őt alkalmazó vállalkozás vagy munkáltató székhelye vagy lakóhelye egy másik tagállam területén található [helyesen: valamely tagállam területén alkalmazott személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha valamely másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, vagy ha az őt alkalmazó vállalkozás vagy magánszemély székhelye vagy lakóhelye valamely másik tagállam területén található];

[...]

f) az a személy, akire az egyik tagállam jogszabályai már nem alkalmazhatók és egy másik tagállam jogszabályai sem alkalmazandók rá az előző pontokban megállapított szabályok egyikével összhangban vagy a 14–17. cikkeken megállapított kivételeknek vagy különös rendelkezéseknek megfelelően, azon tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, amelyeknek a területén lakóhellyel rendelkezik, kizárólag azon tagállam jogszabályi rendelkezéseivel összhangban.”

Az 1408/71 rendelet „Az ellenérték fejében munkát végző személyekre (kivéve a tengerészekre) alkalmazandó különös szabályok” címet viselő 14. cikke az alábbiakat írja elő:

„A 13. cikk (2) bekezdésének a) pontja az alábbi kivételekkel és körülmények között alkalmazandó:

(1) a) Az a személy, akit az őt egy tagállam területén alkalmazó vállalkozás a számára teljesítendő munkavégzés céljából egy másik tagállam területére küld ki, továbbra is az előbb említett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, feltéve, hogy e munka várható időtartama **[eredeti 4. o.]** nem haladja meg a tizenkét hónapot, illetve őt nem olyan személy felváltására küldték ki, akinek kiküldetési ideje letelt;

[...]

(2) Az a személy, akit szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatnak, a következők szerint meghatározott jogszabályok hatálya alá tartozik:

a) az a személy, aki egy olyan vállalkozás hajózó [helyesen: utazó vagy repülő] személyzetének tagja, amely más vagy saját számlájára nemzetközi vasúti, közúti, légi vagy belvízi személyszállítási vagy árufuvarozási szolgáltatást végez, és amely vállalkozás székhelye egy tagállamban található, az utóbbi tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik [...]

b) az a) pontban nem említett személy, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik:

i. amelynek területén lakóhellyel rendelkezik, ha tevékenységét részben e tagállam területén végzi, vagy ha több olyan vállalkozás vagy több olyan munkáltató számára végez munkát, amelynek vagy akinek székhelye vagy lakóhelye különböző tagállamok területén található;”

ii. amelynek területén az őt alkalmazó vállalkozás vagy magánszemély székhelye vagy lakóhelye található, ha tevékenységét nem annak a tagállamnak a területén végzi, ahol lakóhellyel rendelkezik.”

Az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, valamint a 2007. március 19-i 311/2007/EK bizottsági rendelettel (HL 2007. L 82., 6. o.) és a 2009. február 9-i 120/2009/EK bizottsági rendelet (HL 2009. L 39., 29. o.) módosított, az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 574/72 rendelet) „A rendelet 14. cikke (2) és (3) bekezdésében, 14a. cikkének (2)–(4) bekezdésében és 14c. cikkében említett, általában két vagy több tagállam területén munkaviszonyban álló vagy önálló vállalkozói tevékenységet folytató személyek tekintetében alkalmazandó szabályok” címet viselő 12a. cikke (4) bekezdésének szövege a következő: **[eredeti 5. o.]**

„A rendelet 14. cikke (2) és (3) bekezdésének, 14a. cikke (2)–(4) bekezdésének és 14c. cikkének az alkalmazása során a következő szabályokat kell alkalmazni:

[...]

(4) a) Ha a rendelet 14. cikke (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjával összhangban arra a munkavállalóra, aki nem rendelkezik lakóhellyel egyik olyan tagállam területén sem, amelyben tevékenységet folytat, azon tagállam jogszabályai vonatkoznak, amely tagállam területén az őt alkalmazó vállalkozás vagy személy székhelye vagy üzletviteli helye található, az utóbbi tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által kijelölt intézmény a munkavállaló számára olyan igazolást állít ki, amely szerint az általa alkalmazott jogszabályok hatálya

alá tartozik, és elküldi ennek egy példányát a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által kijelölt intézménynek:

i. amely tagállam területén a munkavállaló tevékenységének egy részét folytatja;

ii. amely tagállam a területén a munkavállaló lakóhellyel rendelkezik.

b) A fenti (2) bekezdés b) pontja hasonlóan alkalmazandó.”

A tényállás és a per tárgya és a bírósági eljárás

1. A ZUS 2008. február 13-i határozatával az 1408/71 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint 14. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján eljárva megtagadta az E 101-es igazolás kiadását az érintett UA-nak, a Format munkavállalójának, amely megerősítette volna, hogy a 2007. december 23. és 2009. december 31. közötti időszakban UA a lengyel szociális biztonsági rendszer hatálya alá tartozott, mivel a munkavégzés Lengyelországtól eltérő uniós tagállamok területén történt.
2. A Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) 2011. április 11-i ítéletével [omissis] elutasította a Format társaság és az érintett fellebbezését a nyugdíjintézet fenti határozata ellen.
3. A regionális bíróság megállapította, hogy az érdekelt munkáltatója a lengyelországi székhellyel rendelkező Format társaság, az érdekelt állandó lakóhelye Lengyelországban van, továbbá, hogy az érdekelt 2007. november 5. és 2008. január 6. között Nagy-Britanniában, 2008. január 7-étől kezdve pedig Franciaországban dolgozott; UA [eredeti 6. o.] e két tagállamban egyetlen, 2006. október 20-én kelt munkaszerződés alapján a 2009. december 31-ig terjedő határozott ideig végzett munkát.
4. A regionális bíróság szerint az 1408/71 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének a) pontja nem alkalmazható jelen ügyben, mivel e rendelkezés kizárólag olyan a személyekre vonatkozik, akik egyidejűleg több tagállamban egyetlen munkáltatónál dolgoznak; az érintett pedig nem minősül a rendelet 14. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személynek. Ez a rendelkezés ugyanis a 14. cikk (2) bekezdésének a) pontjában nem szereplő munkavállalókra vonatkozik, akik munkaviszonyból eredő kötelezettségeik teljesítése keretében jellemzően gyakran mozognak tagállamok között. Ugyanakkor UA huzamosan először Nagy-Britanniában, majd Franciaországban végezte tevékenységét.
5. A regionális bíróság megállapította, hogy a Formattal kötött munkaszerződés alapján az érintettet nem „szokásosan” két vagy több tagállam területén „foglalkoztatták”, hanem több hónapig tartó időszakban egyetlen tagállam területén dolgozott, ezért a helyzetére az 1408/71 rendelet 13. cikkének (2a) bekezdését kell alkalmazni.

6. A Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság, Lengyelország) 2018. január 23-i ítéletével elutasította a Format társaságnak az elsőfokú bíróság fenti ítéletével szemben benyújtott fellebbezését.
7. A „szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy” megfogalmazás értelmezésével kapcsolatban a fellebbviteli bíróság a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) 2009. novemberi 5-i ítéletére (II UK 99/09. sz. ügy) hivatkozva megállapította, hogy a rendelet 14. cikke (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontja olyan, egyetlen munkáltató által foglalkoztatott személyre vonatkozik, aki egynél több tagállam területén fejt ki tevékenységet, a munkavégzésre pedig e tagállamokban kerül sor, amelynek során szükséges feltétel, hogy a munkavállaló lakóhelye ne egyezzen meg az általa végzett munka helyével. A bíróság úgy ítélte meg, hogy e rendelkezés a több tagállamot érintő számos rövid időtartamú tartózkodással járó foglalkoztatásra vonatkozik. A szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy fogalma olyan személyre vonatkozik tehát, aki egyszerre több tagállamban, egy több tagállamban tevékenységet folytató munkáltatónál dolgozik; „ennélfogva [eredeti 7. o.] a különböző tagállamokban ugyanabban az időszakban (így egyidejűleg) végzett munkavégzés bír jelentőséggel”.
8. Ezt követően a fellebbviteli bíróság a 2012. október 4-i Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe Sp. z o. o. kontra Zakład Ubezpieczeń Społecznych ítéletre (C-115/11, ECLI:EU:C:2012:606) hivatkozva megállapította, hogy „kizárja a rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében meghatározott személyi hatályt az a megállapítás, hogy a keresőtevékenység egyetlen tagállam területén való végzése tekinthető az érintett személyre vonatkozó szokásos rendnek, amit az eset körülményeire tekintettel kell megállapítani”. A fellebbviteli bíróság szerint nem tartozik e fogalomba az a helyzet, amikor a keresőtevékenység egyetlen tagállam területén való végzése tekinthető az érintettre vonatkozó szokásos rendnek.
9. A fellebbviteli bíróság szerint UA-ra vonatkozó szokásos rend a keresőtevékenység egyetlen tagállam területén történő végzése volt. Az egy tagállamban töltött munkaidő hosszára (Nagy-Britanniában és Franciaországban egyaránt több hónap) tekintettel, amely összefüggésben áll munkája jellegével (építési munkák) és a Format társaság működési profiljával (építkezések lebonyolítása több tagállamban), az általános szabály szerint nem jelent nehézséget az alkalmazandó jogszabályok meghatározása.
10. A Format társaság a fellebbviteli bíróság fent említett ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) előtt, amelyben az 1408/71 rendelet 14. cikke (2) bekezdése b) pontja ii. alpontjának és a 574/72 rendelet 12a. cikke (4) bekezdésének megsértésére hivatkozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdés Bíróság elé terjesztését kérte: Ha a valamely tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás munkavállalója, aki e munkáltatóval/vállalkozással fennálló egyetlen munkaszerződés alapján váltakozva (váltott, egymást követő műszakokban) építkezéseken (üzemekben, létesítményekben, fióktelepeken) dolgozik legalább két másik olyan tagállam

területén, amelyek területén nem rendelkeznek lakóhellyel, akkor e szerződés időtartama vonatkozásában teljesülnek-e az első tagállam jogszabályai alkalmazásának az 1408/71 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt feltételei.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről [eredeti 8. o.]

11. A Format társaság felülvizsgálati kérelme alapján eljárva a Sąd Najwyższynek (legfelsőbb bíróság) kétségei merültek fel az 1408/71/EGK rendelet 14. cikke (2) bekezdésének értelmezése kapcsán az e rendelkezésben használt „szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy” meghatározás tekintetében. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) jelen jogkérdést annak megállapítása érdekében terjesztette a Bíróság elé, hogy az 1408/71 rendelet 14. cikkének (2) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén egy olyan személy, aki a munkavégzés helyéül több tagállam területét megjelölő, egy és ugyanazon munkaszerződés alapján, e szerződés időtartama alatt nem egyidejűleg vagy párhuzamosan, hanem két, közvetlenül egymást követő, több hónapos időszakban e tagállamok mindegyikének területén dolgozik, tartozhat-e az e rendelkezés értelmében vett „szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy” fogalma alá.
12. A Bíróság a 2012. október 4-i Format Urządzenia i Montaż Sp. z o. o. kontra Zakład Ubezpieczeń Społecznych ítéletben (C-115/11, ECLI:EU:C:2012:606) megállapította, hogy az 1408/71/EGK tanácsi rendelet 14. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén az olyan személy, aki a munkavégzés helyéül több tagállam területét megjelölő, egymást követő munkaszerződések alapján, ténylegesen e szerződések mindegyikének időtartama alatt egy időben csak ezen államok egyikének területén dolgozik, nem tartozhat az e rendelkezés értelmében vett „szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy” fogalma alá.
13. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) álláspontja szerint a jelen ügy különbözik azon ügy tárgyától, amelyben a Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság) előzetes döntéshozatal céljából előterjesztette azt a kérdést, amelyről a Bíróság a C-115/11. sz. ügyben határozott. Először is, az érintett két tagállam területén egy munkaszerződés alapján végzett tevékenységet, míg W. Kita egymást követő munkaszerződések alapján [eredeti 9. o.] több tagállam területén végzett munkát; másodsor, az érintett több tagállam területén egy szerződés időtartama alatt két, közvetlenül egymást követő időszakban végzett tevékenységet, míg W. Kita e szerződések mindegyikének időtartama alatt egy időben ténylegesen csak ezen államok egyikének területén végzett munkát.
14. Következésképpen a Bíróság 2012. október 4-i ítélete (C-115/11) nem oszlatja el a kételyeket az 1408/71/EGK tanácsi rendelet 14. cikke (2) bekezdésének jelen ügy

körülményeit érintő értelmezését illetően. Továbbra sem egyértelmű tehát, hogy a „szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy” 1408/71 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének értelmében vett fogalma, az olyan munkavállalókon túl, akiket többé-kevésbé egyidejűleg vagy azonos céllal egy vagy több tagállam területén foglalkoztatnak, vonatkozik-e azokra a munkavállalókra, akiknek [...] munkájukat több tagállam területén kell végezniük, anélkül hogy e munkát egyszerre vagy majdnem egyidejűleg több tagállamban kellene végezniük (2012. október 4-i ítélet, C-115/12, 35. pont).

15. A jelen ügy körülményei között különösen az a kérdés vitás, hogy a „szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy” fogalma kizárólag azokra a személyekre terjed-e ki, akik egy munkaszerződés alapján „egyszerre vagy majdnem egyidejűleg” „azonos céllal” egy vagy több tagállam területén dolgoznak, vagy azokra a személyekre is kiterjed, akik egy munkaszerződés alapján, illetve időtartama alatt egymást követő időszakokban (váltakozva, váltott műszakban) több tagállamban végeznek munkát?
16. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság 1973. július 12-i Anciens Etablissements D. Angenieux fils aîné és Caisse primaire centrale d'assurance maladie de la région parisienne kontra Willy Hakenberg ítéletének (EBHT 1973., 935. o.) 19. pontjából az tűnik ki, hogy a szokásosan foglalkoztatott személy fogalma olyan huzamos és folyamatos jellegű munkaviszonnyal rendelkező személyre vonatkozik, amely akár egyidejűleg, akár egymást követő időszakokban több tagállam területére terjed ki, nem terjed ki azonban arra a személyre, aki egy meghatározott időszak során munkaszerződés alapján ténylegesen egyik tagállamban, a következő évben pedig egy másik **[eredeti 10. o.]** munkaszerződés alapján másik tagállamban vállal munkát. Ezen ítélet fényében a szokásos foglalkoztatás széles értelmezésben úgy értendő, hogy több tagállamban „akár egyidejűleg, akár egymást követő időszakokban” történő munkavégzésre vonatkozik.
17. Ezen álláspont egybeesik a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) azon véleményével, amely a Format társaság ZUS ellen benyújtott kérelme alapján indult, T.K. érdekelt részvételével, az E 101-es igazolás kiadása tárgyában lefolytatott, II UK 576/17. sz. ügyben 2019. április 3-án hozott ítéletében kimondta, hogy „a Bíróság C-115/11. sz. ügyben 2012. október 4-én hozott ítéletben [...] adott értelmezésből nem vonható le az a következtetés, hogy az 1408/71 [...] rendelet 14. cikkének (2) bekezdése nem terjed ki arra a személyre (sem), aki egyetlen munkaszerződés keretében több tagállam területén huzamosan köteles munkát végezni (olyan munkát, amelyet egymást követő vagy váltakozó munka egynél több tagállamban való elvégzése jellemez)”.
 [18]. A szokásosan foglalkoztatott személy 1408/71 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése szerinti fogalmának a fenti 16–17. pontban ismertetetthez hasonló értelmezése alapján a Sąd Najwyższynak (legfelsőbb bíróság) helyt kell adnia a Format társaság felülvizsgálati kérelmének, amely hasonló jogalapon áll, nevezetesen azon, hogy az említett fogalmat úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed

azokra a személyekre is, akik „e munkáltatóval/vállalkozással fennálló egyetlen munkaszerződés alapján váltakozva (váltott, egymást követő időszakokban) dolgoznak építkezéseken (üzemekben, létesítményekben, fióktelepeken) legalább két másik tagállam területén”.

- [19]. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) a szokásosan két vagy több tagállam területén foglalkoztatott személy fogalmának a fenti 16–17. pontban kifejtett értelmezésétől eltérő értelmezést adott a Format társaság által a ZUS ellen benyújtott kérelem alapján indult, J.O. érdekelt bevonásával, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásával kapcsolatos lengyel jogszabályok hatálya alá tartozás tárgyában lefolytatott, II UK 305/17. sz. ügyben 2018. október 17-én hozott ítéletben, amelyben úgy ítélte meg, hogy az 1408/71 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése „kizárólag olyan munkavállalók tekintetében alkalmazható, akikre vonatkozó »szokásos« rendnek a keresőtevékenység két vagy több tagállam területén való végzése minősül; az ilyen keresőtevékenységet tehát egyidejűleg, nem pedig egymást követő időszakokban, hosszabb időn keresztül kell a különböző tagállamok területén végezni, ugyanis ebben az esetben a munkavállaló a keresőtevékenységet »szokásosan« [eredeti 11. o.] csak egy tagállam területén végzi, még ha ezen állam időről időre változik is”.
- [20]. A 17. pontban foglalt értelmezés szerint Format társaság felülvizsgálati kérelmét el kellene utasítani.
- [21]. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) jelen jogkérdést a Bíróság elé terjesztve, annak érdekében, hogy Lengyelországban ne alakuljon ki az uniós jog elveinek meg nem felelő ítélkezési gyakorlat (lásd: 2005. szeptember 15-i Intermodal Transports ítélet [C-495/03, EBHT 2005., I-8151. o., 38. pont], 2008. június 12-i Gourmet Classic ítélet [C-458/06, EBHT 2008., I-4207. o., 32. pont) az 1408/71 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének a II UK 305/17. sz. ügyben 2018. október 17-én hozott ítéletben javasolt értelmezését támogatja.

[omissis]